

San Anselmo de Canterbury

San Agustín de Hipona (354 - 430 d.C.)

- Para San Agustín razón e fe colaboran para atopar a única verdade existente: a **doctrina cristiana**.
- O problema é a que a razón é limitada. Precisa da iluminación da fe (**crer para entender**) para comprender os misterios máis profundos das escrituras.
- Non obstante, San Agustín critica a fe cega e considera que a forma máis elevada de fe é a comprensión racional da fe (**entender para crer**)
- A acusación ao cristianismo de ser a causa da decadencia do imperio romano vai inspirar unha das súas obras máis importantes: *A cidade de Deus*.

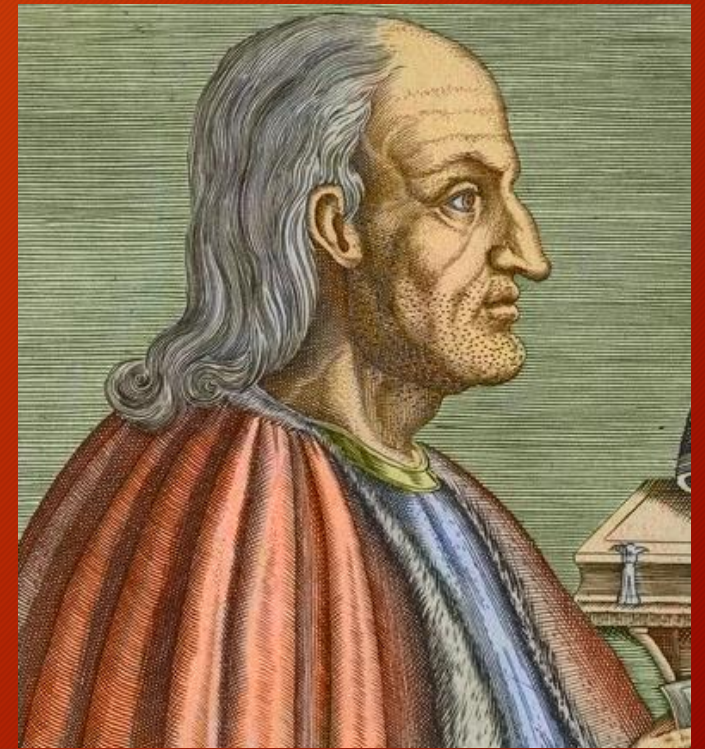
San Agustín de Hipona (354 - 430 d.C.)

Obra: *De civitate Dei* (A cidade de Deus) (412 - 426 d.C.)

San Anselmo de Canterbury (1033 - 1109)

- Tradición agustiniana → O crente debe **entender racionalmente** súa **fe** ata o que permita a razón.
- Acepta a **autoridade da fe** sobre a filosofía.
- Centra seus esforzos intelectuais na **profundización e comprensión da fe** a través da dialéctica (entendida como lóxica) = Aplicación de la lóxica na teoloxía.
- Asume que a razón non pode comprender toda a fe.

San Anselmo de Canterbury (1033 - 1109)

- Obras: *Poslogium, Monlogium, Cur Deus Homo, Liber Apologeticus contra Gaunillonem respondentem pro Insipientem*
- Intenta **demostrar a existencia de Deus de maneira lóxica** Teoloxía natural (rama da filosofía)

Argumento Ontolóxico de San Anselmo

- 1) “Eu poseo a idea de Deus”
- 2) “Deus é un ser absolutamente perfecto”
- 3) “A existencia é unha perfección”
- 4) “Si Deus é absolutamente perfecto, necesariamente debe existir”

Deus existe

O medievo

- Intento de explicación racional da fe
- A razón como *serva* da fe
- Intento de demostración racional da existencia de Deus (San Anselmo, Santo Tomás de Aquino, etc.)
- Dualidade corpo e alma e a salvación.
- O libre albedrío